

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/62/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201685
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201685.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Mierová 19, 827 15 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, 820 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 147-P/09-2011 zo dňa 23. septembra 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/202/2011-79 zo dňa 5. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/202/2011-79 zo dňa 5. marca 2013 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd v zmysle ust. § 250 j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného, ako i rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa č. 100-3000/SK/5/2011 zo dňa 8.6.2011, ktorým rozhodnutím žalovaná v odvolacom konaní potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým uložil pokutu žalobcovi vo výške 67 091,60 € podľa § 149 ods. 1 písmeno a/ a c/, zákona o verejnom obstarávaní za to, že účastník konania pri zadávaní zákazky na predmet zákazky „Riešenie havarijného stavu obvodového plášťa komplexu administratívnych budov Ministerstva hospodárstva SR na ulici Mierová 19, objekty A-F a objekt telocvične“ postupoval rokovaním podľa § 100 v spojení s § 58 ods. 1 písm. c/ zákona o verejnom obstarávaní bez splnenia podmienky pre jeho použitie, ďalej za to, že postupoval rokovaním podľa § 100 v spojení s § 58 ods. 1 písm. i/ zákona o verejnom obstarávaní pri uzatváraní dodatku č. 2 k pôvodnej zmluve bez splnenia podmienky pre jeho použitie, čím sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní, ďalej za to, že uzavrel dodatok č. 3 k pôvodnej zmluve, ktorým navýšil rozsah aj cenu plnenia a že uzavretím týchto dodatkov sa vyhol použitiu postupu zadávania podlimitnej zákazky jej rozdelením tak, že uzavrel pôvodnú zmluvu na podprahovú zákazku, dodatok č. 2 na ďalšiu podprahovú zákazku a dodatok č. 3 na zákazku s nízkou hodnotou.

Krajský súd takto rozhodol, keď dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu 1. stupňa bolo potrebné zrušiť, nakoľko rozhodnutie správnych orgánov vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo sa týka postihu za súbeh viacerých deliktov. Na rozdiel od

Trestného zákona, právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Pri súbehu viacerých správnych deliktov pri nedostatku špeciálnej úpravy je potrebné použiť „analogue legis“, tzv. absorpčnú zásadu. Touto zásadou sa správne orgány pri ukladaní sankcie za nimi zistené správne delikty neriadili.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný Úrad pre verejné obstarávanie so sídlom v Bratislave a z hľadiska obsahu jeho odvolania žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že rozsudok krajského súdu nie je dostatočne vecne a právne vyargumentovaný a odôvodnený a mal za to, že krajský súd sa riadne nevysporiadal s jeho námietkami. Žalovaný poukázal na početnú judikatúru NS SR, a to v rozhodnutiach 3 Sž 96/2007 zo dňa 17.1.2008, 5 Sž 72/2007 zo dňa 12.2.2008, 3 Sž 66/2007 zo dňa 18.10.2008, 1 Sž 8/2006 zo dňa 26.6.2007, 5 Sž 97/2007 zo dňa 4.11.2008 a ostatné rozsudky NS SR 2 Sžf 36/2010 zo dňa 15.6.2011, 2 Sžf 11/2010 zo dňa 25.11.2010, kedy Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutia žalovaného o uložení pokuty Vojenskému zdravotníckemu zariadeniu, a.s. a poukázal na to, že v uvedených konaniach NS SR tiež nevytkol žalovanému neuplatnenie absorpčnej zásady.

Žalobca sa ku odvolaniu žalovaného písomne vyjadril, poukázal na dôvody rozhodnutia krajského súdu a žiadal, aby Najvyšší súd SR v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave ako súladné so zákonom potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 a nasl. O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 246c ods. 2 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre potvrdenie alebo zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a to z nasledovných dôvodov :

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá, ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Súd pri preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu nielen so zreteľom na hmotné právo, ale posudzuje zákonnosť rozhodnutia a postupu aj

vzhľadom k tomu, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s procesnými predpismi a v rámci súdneho prieskumu prihliada k tým procesným vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za účelom vykonania súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu si súd vyžiada administratívny spis, ktorý je povinný žalovaný správny orgán súdu predložiť. Ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250d ods. 2, 3 O.s.p., výsledkom súdneho prieskumu je rozhodnutie súdu rozsudkom tak, že žalobu zamietne alebo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie (§ 250j ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Povinnosťou súdu je rozsudok odôvodniť v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2 tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, z akých podkladov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z akých dôvodov, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a zodpovedal na najdôležitejšie namietané otázky, ako aj vysporiadal sa s námietkami, ktorými žalobca v žalobe namietal hmotnoprávne alebo procesné pochybenia správneho orgánu.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa náležite nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, keď z napadnutého rozsudku nevyplýva, v akom rozsahu súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, keďže v odôvodnení rozhodnutia náležite nevyhodnotil, z akých dôvodov považoval za nedôvodné námietky a argumenty žalovaného uvedené v jeho rozhodnutí a vo vyjadrení k žalobe.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky otázkam týkajúcim sa nutnosti náležitého odôvodnenia rozhodnutia už venoval značnú pozornosť vo svojej rozsiahlej judikatúre. (napr. sp.zn. I. ÚS 243/07, sp.zn. I. ÚS 114/08, sp.zn. III. ÚS 36/2010, sp.zn. IV. ÚS 1/02, sp.zn. II. ÚS 174/04, sp.zn. III. ÚS 117/07, sp.zn. III. ÚS 332/09)

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princípov, predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 O.s.p., sp.zn. I. ÚS 243/07), spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, pritom súd starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre súčasne konštatuje, že súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Súd musí súčasne vychádzať z toho, že je povinný poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.).

Taktiež Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozsiahlej judikatúre venoval veľkú pozornosť

problematike náležitostí odôvodnenia rozhodnutí, v ktorej zdôrazňoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

Krajský súd musí totiž akceptovať vzhľadom na doterajšiu rozhodovaciu prax i námietky žalovaného správneho orgánu, a preto musí podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia bližšie zdôvodniť svoje právne úvahy a závery o potrebe aplikácie absorpčnej zásady v danom konaní. Bez tejto bližšej konkretizácie, vzhľadom na doterajšiu rozhodovaciu prax, by mohlo byť rozhodnutie krajského súdu, ale i Najvyššieho súdu SR (v prípade potvrdenia rozsudku krajského súdu) považované za rozhodnutie z kategórie „prekvapivých rozhodnutí“.

Najvyšší súd SR nevyklučuje ani tú skutočnosť, že krajský súd vo veci opakovane rovnako rozhodne. Svoje rozhodnutie musí však náležite transparentne a presvedčivým spôsobom zdôvodniť, a to z vyššie uvedených dôvodov.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keďže z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva ako súd postupoval pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu na základe žaloby, keď v odôvodnení rozsudku vo veci samej nedal jednoznačnú odpoveď na zásadné námietky žalovaného správneho orgánu.

Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k rozhodnutiu, ktorým napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci opäť rozhodnúť.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodol. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodnúť opätovne aj o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.